

Số phận của những người lính trẻ CS trong vó trên tàu VN Thương Tín

Tác Giả: M Nguyễn Phan

Thứ Hai, 14 Tháng 9 Năm 2009 20:13

LGT : 17 giờ ngày 29/04/1975, cuộc "thoát nung thủy" giữa chính phủ đy ngậy th và o t n g m nh danh "thành phố n th ba" và i quân C n g S n Vi t Nam đã hoàn toàn tan vỡ...Quân đ i C n g S n t p trung ho c và c gi i t n th ng vào th đô Sài Gòn. 10:30 sáng ngày 30/04/1975, và i danh nghĩa T n g Th n g, c u T n g D n g Văn Minh tuyên b đ u hàng. Tr c đó không đ y 24 giờ , D n g Văn Minh ký cho Nguyễn H u Chung m t S v nh đ a chỉ c tàu Vi t Nam Th n g Tín đi, và m t S v nh cho Nguyễn H u Chung đ n Ngân Hàng Qu c Gia Vi t Nam đ a m t s vàng t n tr Ngân hàng này xu ng tàu Vi t Nam Th n g Tín đ kh i t vào tay C n g S n. Nguyễn H u Chung đ n Ngân Hàng Qu c Gia Vi t Nam đ nh l y vàng đ em đi, T n Sĩ Nguyễn Văn H o và Th n g Đ c Lê Quang Uy n nh t đ nh không ch u trao, vì mu n gi i trao cho VC đ l y đ m.

Bàn cãi nhau trong vòng 1 tiếng đ ng h , Nguyễn H u Chung không thuy t ph c đ c Nguyễn Văn H o và Lê Quang Uy n, nên Nguyễn H u Chung ph i t đ t xu ng tàu Vi t Nam Th n g Tín đ ra đi.

Tàu Vi t Nam Th n g Tín ra đ n sông Lòng T o b C n g quân nã B-40 vào hông tàu, làm th ng m t m ng l n. Nhà Văn Chu T , Ch Nhi m Nh t báo S n g Sài Gòn đã b đ n B-40 c a C n g S n Vi t Nam gi t ch t trên tàu Vi t Nam Th n g Tín. V y mà khi c p b n Guam, ph n do n i tuy n VC tuyên truy n, ph n vì ly bi t ng i thân, 1652 ng i đã ch p nh n lên tàu Vi t Nam Th n g Tín quay tr i Vi t Nam, vào tháng 10/1975, d i s đ i u khi n c a Trung Tá H i Quân Tr n Đình Tr .

Sau khi c p b n, t t c nh ng ng i tr v đã b c m tù ngo i tr m t bé trai 7 tu i.

C u Trung Tá Tr đã b tù 13 năm. Cu i cùng ông đ c tr t do và ông cùng v i gia đình đã

đồng c đồng nh của tôi Hoa Kỳ qua diên HO năm 1990.

Khi tôi cùng những người khác đi xuống biển Nam, nhiều người đã hình thành các tổ chức không chính thức thoát khỏi các ngày 30/04, ra ngoài. Vì thế, nhiều người đã sẵn sàng khi nghe tin hơn 1600 người "đòi hỏi" với chính đồng của những người khác không thêm ở trên xe tải đó!

Người Mỹ trên đó lúc đó đã tìm mọi cách để dành, chi tiêu chuồng heo để họ có lợi nhuận không đáng kể. Họ nhận quy tắc tin tưởng của "thành tâm" với với của những người khác, họ sẵn sàng của của những người khác và coi như anh hùng ! Lúc đó, người nào cũng hy vọng là sẽ trở về của họ sẵn sàng của của những người khác thích thú chấp nhận và đãi người khác. Người Mỹ thì biết những người khác trở về sẽ vô cùng vất vả vì thiếu thốn nên đã trang bị cho họ đồ ăn mừng mừng, chặn gió, quần áo quần áo. Có người đã phải nói người Mỹ cho nhiều đồ ăn cho con gái về nhà của họ!

Nào người đầu tiên khi tàu Việt Nam Thuyền Tin cập bến Nha Trang, Việt Cộng đã cho tất cả chúng ta quần áo và của của các người khác khi đưa tất cả vào trại giam. Nhiều người phải rút bỏ quần áo và đồ của của phát 2 bộ quần áo cũ hay quần áo tù. Cộng sự làm như vậy để kiểm tra soát trong quần áo và tất cả thu toàn bộ của của, kể cả những bộ quần áo của người khác nữa.

Khi chúng ta là nhiều người khác đồng của của những người khác đón bằng cái còng số 8, bắt kê đàn bà trẻ con ! Tất cả phải tất cả chúng ta quần áo để công an khám người khác, khám tóc tìm cái gì có thể giấu đồ của. Quần áo bắt tất cả thu để công an có thể kiểm tra soát kỹ càng và lấy luôn. Trong số những người khác và có tới 400 sĩ quan của nh sát, và mấy trăm sĩ quan quân đội. Đàn bà và trẻ con bị giam tại trại 9 tháng, những người khác tới 5 năm trở lên, tùy theo thành phần, lý lịch. Một số lớn bị tình nghi do CIA "cài" về để làm gián điệp, tình báo thì còn bị giam lâu hơn!

Thân nhân gia đình của những sĩ quan trẻ về đã thất vọng và nguy hiểm của của họ không thể có lợi. Báo hại những người khác về nghèo nàn này còn phải lo tiền bạc để ăn đi thăm nuôi. Nhiều bà đã quá già nên bị của của khi nào cho gia đình tan nát. Các "nhân nhân" của còn cúi đầu sẵn sàng trong sự tức giận, tôi họ về những tâm và với nhiều người khác, và tức giận nếu một dịp may đã mất đi vĩnh viễn.

Những trong số những người khác trở về VN trên tàu Việt Nam Thuyền Tin cũng có nhiều hoàn cảnh những người khác. Thí dụ như Trần Nguyễn Sa. Trần là người bạn của Thy Nga, ông cho biết: Khi đó, tôi là Chủ huy trưởng của đoàn học sinh công-voa các trường học thuộc của các nước đi tiếp tế cho chính quyền Lon Nol tại Campuchia. Ngày 29 thì tôi ở Vàm An Long trên sông Cầu Long. Khi mà tôi liên lạc với các cấp chỉ huy của tôi thì người khác ta đi hết rồi, thành ra đêm hôm đó, tôi dùng một chiếc tàu nhỏ trở về Sài Gòn những người khác vô định bên trong nhà. Và từ đó, tôi gặp chỉ huy hình thành Sài Gòn đi ra, tôi lên chỉ huy hình thành, đi tiếp ở Guam luôn. Khi lên tàu, tôi tìm kiếm trên các chỉ huy hình thành đang di tản, không có gia đình tôi. Không liên lạc được với gia đình, về con tôi ở Sài Gòn. Tôi không biết về gia đình trong cảnh khó khăn như thế. Khi đến ở Guam thì tôi xin Cao Ủy Tội Nhân Liên Hiệp Quốc can thiệp cho tôi trở về Việt Nam. Hoàn cảnh nào, tôi cũng chấp nhận hình thành. Vì vậy, tôi theo tàu Việt Nam Thuyền Tin trở về Việt Nam. Khi tàu tại Nha Trang, VC bắt tôi lên Ty Cảnh Sát cũ tại Nha Trang ở đó 2 tháng, rồi chuyển ra trại A 20 Phú Khánh. Một thời gian ngắn sau thì chuyển ra Bức, trại Nghé Tĩnh đến năm 1984, một cách thây 9 năm ! Chắc vì đã ra đi, rồi lợi trở về. Năm 1986 thì tôi vượt biên, bắt đầu. Tôi của bị bắt vào Mĩ Tho, được đồng người khác

Số phận của những người chày trẻ n CS những trẻ v trên tàu VN Thợ ng Tín

Tác Giả: M Ng&c Phan

Thứ Hai, 14 Tháng 9 Năm 2009 20:13

đánh d m. H giam tôi 45 ngày trong xà-lim t i, sau đó, h cho ra lao đ ng. 2 năm sau thì th tôi v .

Đ n tháng 04/1989, tôi t p t c đi n a. L n này thành công, tôi cùng 3 con đ n Pulau Bidong, phi ch 28 tháng, m i đ c Canada nh n vào.

Gi ng nh nh c sĩ Trợ ng Sa, ông M Ng&c Phan cũng vì v con còn k t l i Vi t Nam, nên đã t đ o Guam tr l i VN trên tàu VN Thợ ng Tín đ r i tr i qua 6 năm tù đ y trong tr i tù c i t o c a CS và 12 năm sau, ông và gia đình m i v t biên thành công, đ n đ c Hoa K . Sau đây là đ o n h i ký c a ông.

* * * * *

Thợ ng Qu c ng ng i v phía b , m t nh n hó vì ù tai khi chi c Boeing 747 h th p đ chu n b đáp xu ng phi trợ ng San Francisco .

- Ba i, l tai con b nh c quá.

- Ráng chút đi con, mình s p t i n i r i. Máy bay xu ng t i phi đ o là h t ngay y mà. Coi m và các ch em con có ai than th gì đâu.

Nói xong, tôi y tay day day hai bên l tai thợ ng nh , giúp nó làm gi m áp l c không khí cho đ chu.

R i máy bay cũng đã h cánh an toàn. Bên ngoài ng nh t cu i ngày tr i dài lên hai t m th m c màu xanh lá m ch y dài tít t p hai bên phi đ o. Tôi th dài nh nhm:

- Th là cu i cùng mình đã đ n n i, mu n h n nh ng 12 năm.

Máy bay v a ng ng, đèn an toàn ch a t t thì m i ng i đã ào ào đ ng d y, báo h i nhân viên phi hành phi i la i i, yêu c u bà con ng i xu ng l i.

Chuy n máy bay này do Cao U thuê bao đ ch ng i t n n, mà phe ta ph n đông không rành ti ng Anh và lu t l trên máy bay m i ra nông n i. Riêng tôi nghĩ mình ch đã bao năm nay, thì có ch thêm vài ch c phút nào có sá gì, nên nói v i v con c t t , ch cho m i ng i xu ng h t r i m i đ ng d y l y hành lý.

Hoàn thành xong th t c Quan Thu , ng i đ i di n H i B o Tr h ng đ n gia đình tôi đ n ... C ng Thiên Đàng.

Th t đúng nh v y, bao nhiêu là ng i thân ăn m c đ p đ , đang náo n c ch đ i đón r c gia đình tôi vào mi n đ t h a mà tôi đã trót m t l n t b .

Sau nh... ng ni... m vui và choáng váng v... i h... nh phúc chan hoà gi... a đ... i gia đình anh ch... em trong b... a ti... c đoàn t... , n... m trên gi... ng đã lâu mà tôi v... n còn thao th... c mãi. Vì khác bi... t mùi gi... cũng có, mà cái chính là đ... u óc v... n còn quay cu... ng, v... i quá kh... sau bao năm r... i mà v... n còn hi... n hi... n nh... m... i ngày hôm qua.

* * * * *

Vào đ... u tháng 04/1975, căn c... H... i Quân Phú Qu... c c... m tr... i 100 % vì tình hình đ... t n... c càng lúc càng m... t m... , tôi đ... a v... con lên tàu vào đ... t li... n đ... r... nh tay lo nhi... m v... c... a m... t Sĩ Quan luôn luôn ch... p hành l... nh c... p trên.

Bé D... ng m... i h... n 2 tu... i và v... l... i g... n sanh, nên tôi nghĩ không gì t... t và an toàn h... n là g... i c... v... bên Ngo... i ... R... ch Giá, đ... có ng... i giúp đ... lúc sanh n... .

Ngày 29/04 thì tình hình đã r... i beng lên, t... t c... tàu trong căn c... đ... c l... nh nh... neo, tôi đi theo chỉ... c Tu... n Duyên H... m HQ 600.

M... c đ... u đã c... g... ng liên l... c v... R... ch Giá v... i gia đình, nh... ng làm sao mà k... p đ... c n... a!

L... nh đ... u hàng c... a t... ng D... ng Văn Minh nh... nhất g... m cu... i cùng c... t đ... t hy v... ng c... a m... i ng... i. Ng... i trên boong tàu nhìn v... quê h... ng mà n... c m... t tôi chan hoà. Thôi th... là h... t! Th... là tán gia vong qu... c.

Tr... c đ... y h... n m... t tháng, đã có bi... t bao công ch... c, lính tráng di t... n v... hòn đ... o cu... i vùng đ... t n... c này, nên HQ c... g... ng h... t s... c đ... đ... a h... ra kh... i, mà lúc này cũng ch... a ai bi... t s... đi v... đâu.

Tàu tôi đã chuy... n r... t nhi... u chuy... n ra Tu... n D... ng H... m. Tôi ch... ng ki... n bao c... nh th... ng tâm v... ch... ng con cái la khóc vì l... c nhau, th... m c... nh tai n... n khi chuy... n lên tàu l... n, có ng... i r... t xu... ng bi... n mà không th... nào v... t đ... c.

Trong hoàn c... nh h... n quan h... n quân ... y, tôi đã h... t lòng giúp đ... m... i ng... i, nh... ng ghe nh... t... đ... o Phú Qu... c hay t... R... ch Giá ch... y ra ch... đ... y ng... i, nh... ng v... con mình thì l... i không th... y đâu!

H... m Tr... ng ra l... nh ch... y v... h... ng Singapore, ba ngày sau tàu c... p b... n thì tôi chuy... n qua chỉ... c HQ 229 đ... đi Subic Bay- Philippines. N... i đây tôi đã đ... ng nghiêm, đau lòng tham d... l... h... qu... c k... VNCH trên con tàu, tháo c... p lon trên vai áo b... c màu, làm th... t... c ... đây 20 ngày r... i lên máy bay qua đ... o Guam.

Su... t nh... ng ngày ... tr... i Asan, tôi th... n th... nh... k... không h... n, l... c l... ng gi... a nh... ng ng... i đ... ng s...

phận lưu vong. Chẳng có một số người may mắn để y để gia đình, họ mau mắn tiến hành thủ tục để nhấc càng sớm càng tốt.

Nhìn cảnh gia đình họ mà tôi thêm thương và thương cho thân phận mình. Tuy nhiên tôi vẫn lo làm gì y để đi để nhấc mà lòng thì ngao ngán. Rồi đây trên xuyến, trở trở một thân một mình, không cha mẹ anh em, vẫn còn thì mình sẽ sống ra sao. Càng nghĩ càng buồn.

Đêm đêm tôi ra ngắm sát bãi biển, một đêm đắm đuối nhìn vào hàng què nhà, nơi có người cha già yếu, vẫn đợi con thuyền đang lo lắng không biết tôi sống chết ra sao. Tôi nhớ đến niềm quê nghèo mà mình đã sống từng, có bà con lối xóm để y để tình người, luôn luôn thương hòa và bố bố nhau trong một hoàn cảnh nghèo. Nhưng là bây giờ không biết về tôi sanh nơi có một tròn con vuông hay không. Mình đi rồi thì mẹ con nó lối y giờ sanh sống và tiến tiến đây.

Tôi nhớ tới cuộc di cư mà cha mẹ mình đã trải qua 20 năm vẫn trở về mà lòng não nùng. Trong một nước mà còn không thể gặp nhau, huống hễ bây giờ tôi ra nước ngoài thì biết bao giờ gặp lại.

Đến cuối tháng Sáu, trong trại có tin đến là nếu ai muốn về VN thì chính phủ Mỹ sẽ cho về. Tôi nghe một cách lạ là vì cho rằng khó có chuyển đó xảy ra, nhưng càng lúc tin đến càng lạ lùng, một người quen nói với tôi là rất nhiều người đã ghi danh để trở về.

Cùng lúc này, có một nhóm khá đông hàng ngày tụ tập trước Văn phòng Địch địa, biểu tình yêu sách "độc mau trở về VN vì nước nhà đã độc độc độc lập, đã hết chiến tranh rồi. Hoà bình đến thì nước nhà cần bàn tay của mọi công dân". Cho đến lúc này, việc để nhấc của tôi vẫn còn mù mịt, không có tin tức gì cả. Tình thế tôi dao động, không ngừng, đến đo không biết tính sao.

Nếu đi để nhấc thì chắc chắn là phận vất vả thì no ấm rồi đó, nhưng về tình thế thì có gì bù đắp được, khi không có gia đình và một người thân nào ở bên cạnh. Nhưng trở về thì sẽ ra sao? Họ có bắt bớ tra tấn tù đầy gì không? Tôi trăn trở thao thức nhiều đêm để quyết để nhấc cho họ đi để của cuộc đời mình.

Người xa đã nói: Thà chết một để, còn hơn sống một người. Cảnh gia đình tôi còn niềm quê hàng xóm này, tôi lối là con trai cả, có niềm vui về với nguyên một để gia đình và với về con. Nhưng để nhấc mình phải trở về, không lối bây giờ họ thương rồi, mà lối "Đánh kẻ chạy lối". Cùng lối là sau vài tuần đi để u tra, thấy chúng có gì là họ cho về với gia đình chắc chắn đâu mà nuôi mãi.

Độc lập sẽ thế giới ai cũng thấy rằng người thương trở về bao giờ cũng mãi thương, nhưng cuộc chiến Nam Bắc Hoa Kỳ 1861-1865, Bắc Quân thương trở về người lính Nam Quân vẫn an lành trở về nhà, cả hai miền để u chung sẽ làm nên nước Mỹ ngày càng cường thịnh.

Rồi nhớ nước Nhật, nước Địch kia, thua trở về thế thế năm 1945 mà để của cựu thù Hoa Kỳ giúp để, nên chế chế một thế thế sau là trở thành người người ngay. Việt Nam chế chế chế chế cũng thấy ra để u đó. Nhưng để nhấc là mình phải trở về. Nghĩ về y nên khi tôi bước lên tàu VNTT mà

lòng kh... p kh... i.

Sau hai tu... n h... i hành, tàu Vi... t Nam Th... ng Tín đã vào h... i ph... n Vũng Tàu.

Hôm đó là ngày 29/09/1975 có trên d... i 1450 hành khách, v... i r... t nhi... u l... ng th... c và hành lý do chính Ph... Hoa k... trao t... ng g... m chắn màn, qu... n áo và thu... c men nh... nh... ng món quà c... a ng... i đi xa mang v... cho gia đình ...

Không bi... t t... i sao mà liên l... c t... tr... c r... i, mà mãi ngày hôm sau m... i th... y hai chi... c tàu H... i Quân bay gi... tr... ng c... đ... sao vàng ra đ... u cách đó kho... ng 200 m, r... i h... b... c ... ng dòm nhìn sang chăm chú. M... y ti... ng đ... ng h... sau m... i ra hi... u h... ng đ... n chi... c VNTT ch... y ng... c ra phía mi... n Trung.

Bây gi... thì n... i lo ... ng đã hi... n lên nét m... t nhi... u ng... i, nh... ng ai cũng nán lòng ch... đ... i vì ch... a bi... t r... i ra s... nh... th... nào.

Ngày hôm sau thì tàu c... p b... n Nha Trang. Trung Tâm Hu... n Luy... n H... i Quân n... i tôi theo h... c còn đây, mà sao ph... ph... ng im v... ng nh... thành ph... ch... t ?

T... t c... m... i ng... i l... n bé đ... u b... đ... n lên xe bít bùng mà ch... v... Trung Tâm Th... m V... n c... a Quân đoàn II cũ. Lúc này thì ai cũng l... m... nh... n th... y r... ng kh... n n... n đ... n n... i r... i!

M... i ng... i ph... i trút b... h... t qu... n áo, b... khám xét r... t nhi... u l... n t... đ... u đ... n chân, đ... c phát cho hai b... đ... lính r... ng thùng thình, m... t chi... c chi... u r... ng 8 t... c r... i đ... n đi nh... t vào nh... ng căn barrack.

Nh... m... i đây, th... c ph... m ... tr... i M... ê h... th... t tr... ng, nho, cam mà bây gi... ch... có cá m... i ... n kho m... n là chính, th... nh tho... ng m... i đ... c ca canh n... u b... ng rau mu... ng ho... c rau c... i già. M... i ngày m... t nhóm ph... i đi khai báo lý l... ch trên Phòng Ch... p Pháp: tr... c đây làm ch... c v... gì trong Ngu... Quy... n, ho... t đ... ng ra sao, trong bao nhiêu năm ... M... i ng... i đ... c phát m... t s... t... s... y... u lý l... ch và ít t... gi... y tr... ng đ... vi... t l... i khai. Cán b... thì ông nào ông n... y m... t l... nh nh... ti... n, c... p m... t thò l... ra nh... m... t chu... t và hàm răng thu... c l... thì c... v... u t... ng mãi lên, h... luôn luôn nói l... i nh... i câu: "N... u các anh thành th... t khai báo, thì đ... ng và nhà n... c s... khoan h... ng cho v...".

Bây gi... thì cái câu ông Thi... u nói, nó hi... n hi... n lên trí óc m... i ng... i: "Đ... ng nghe nh... ng gì c... ng s... n nói mà hãy nhìn k... nh... ng gì c... ng s... n làm." V... sau này ai cũng hi... u r... ng đám cán b... này thu... c C... c Tỉnh Báo N... c Ngoài thu... c B... Công An.

Su... t 2 tháng tr... i, tinh th... n m... i ng... i tr... v... đ... u b... kh... ng b... , ép cung, còn v... v... t ch... t thì quá thi... u th... n, c... c kh... . Nh... ng giòng n... c m... t h... i h... n đêm đêm ... a ra mà không ai dám than v... i ai, ch... th... m đ... m ng... c ăn năn "L... i t... i tôi, l... i t... i tôi m... i đàng".

Hợ chợp mợ mợ i ngợợi là CIA, Mợ gài lợi VN phá hoợi, chợng phá nhà nợợc. Không biợ t bao nhiêu lợn tôi phợi giợi thích tợi sao tôi lợi trợ vợ.

Tôi kợ vợ nợi nhợ nợợc thợợng nhà, lợu luyợn vợ con và gia đợnh, nhợng nhợng con ngợợi không có trái tim đợ hợ không chợu hiợu. Điợu phiợn muợn nhợ t cho mợ i ngợợi là vợ đợn nợợc nhà rợi mà không ai đợợc liên lợc vợi gia đợnh. Chúng tôi cũng biợ t chợc rợng ngợợi thân cũng lo lợng rợ t nhiợu vì mình biợ t vô âm tín.

Vài tháng sau thì đàn bà con nít đã đợợc thợ ra, nhợng hợn 500 Sĩ Quan, Cợnh Sát hoợc nhợng ngợợi làm bên ngành An Ninh bợ tách riêng ra.

Đợn đợu năm 1976 thì tôi bợ chuyợn đợn trợi A-30 Xuân Phợợc ợợng Tuy Hoà đợ "Cợi tợo lao đợng" vợi câu quen thuợc cũ : "Nợu các anh cợi tợo tợ t, lao đợng tợ t, hợc tợ p tợ t thì đợng và nhà nợợc sợ khoan hợng cho các anh vợ".

Chợng còn ai tin nhợng lợi hợ a hợ n này và câu sau cợa ông Thiợu lợi vang vợng: "hợ nhìn kợ nhợng gì VC chúng làm".

Tôi nghe nói nhợng ngợợi tợ cợp Đợi Uợy trợ lên đã bợ chợ ra ngoài Bợc, riêng nhợng ngợợi thuợc Ban Đợi Diợn tàu này thì đã bợ đợa vợ khám Chí Hoà tợ nhợng ngày đợu. Chợc chợn là hợ thợ thợm rợi chợ không đợợc tợợng thợợng vì đã đem vợ cho VC mợ t con tàu đợu.

Thợi gian tù đợy càng ngày càng vô vợng vì tù mà không có án, thân thợ hao mòn vì thiợu thợn. Sợ đợi khát, kiợm thợo, phê bình, lao khợ trong tù thì đã có quá nhiợu ngợợi nói đợn, kợ ra chợ rợợm lợi. Tôi xuợng tinh thợn rợi đợ bợ nhợ tợợng không qua khợi.

Sợ hợi hợ n này so vợi nhợng ngợợi khác cũng chợ a thợm vào đợu, nhợ t là nhợng ngợợi vì gây thợ, đã chia tay vợi gia đợnh khi ợ bên trợi mà trợ vợ mợ t mình. Còn nhợng ông khi biợu tình đợi vợ VN to mợm thợ nào, thì sợ hợi hợ n càng tăng thêm đợ nợng chợng đợ. Hợ không dám nhìn ánh mợ t nhợng bợ n đợng tù.

Rợi cũng không ai hiợu tợi sao đợi cợa tôi lợi đợợc tuyên đợợng là có thành tích lao đợng nên đợợc cho phép viợ t thợ vợ nhà. Dĩ nhiên vợi nợi dung là ca tợng đợng và nhà nợợc chăm sóc cho mình rợ t chu đợo.

Mợy tháng sau thì vợ và đợa em trai ra thợm, nhợng tôi vì không đi lao đợng nợi nên bợ phợ t không cho gợp mợ t gia đợnh, cũng không đợợc nhợ n quà thợm nuợi!

Sau này tôi mợi biợ t đợợc mùa nợợc năm ợy, quê tôi bợ nợợc lợ tràn vợ, lúa chợ a chín đã bợ chìm trong làn nợợc lợ t, mợ t trợng. Thợ mà gia đợnh chợ còn con heo đợc nhợ t đành phợi bán đi

mà ra thăm nuôi tôi.

Thi đi m y đi đâu cũng ph i trình báo, xe c khó khăn, n u không ph i là công nhân viên, cán b thì ch còn có n c mua vé ch đen mà thôi. T mi n quê R ch Giá ra đ n Tuy Hoà bi t bao v t v t n hao, th mà không đ c nhìn m t nhau cho dù là qua m t hàng rào k m gai.

R i qua m t năm dài đ ng đ ng n a, tôi m i đ c phép thăm nuôi. L n này v tôi b ng th ng Qu c đi theo. Hai ng i ng i 2 bên mép bàn, tên qu n giáo v i ánh m t cú v ng i đ u bàn. C hai đ u không nói nên l i khi th y nhau m y u nh que tằm, m t ng i trong nhà tù nh còn ng i kia trong tù l n r ng ra c n c.

15 phút trôi qua th t nhanh, bi t bao tâm tình mu n nói mà c hai không th th t nên l i, cu i cùng tôi g ng g ng b o:

- Mình c ráng sẵn sóc gia đình thay anh, còn anh thì không c n đi thăm nuôi n a đâu nghen.

Tôi l i thi i tr vào bên trong d y tr i giam, không dám quay l i nhìn v con đang gi t ng n gi t dài. T ng là v đ giúp đ v con, ai ng mình l i tr nên gánh n ng cho c gia đình.

C đ i nào có bi t v n ch ng là gì, th mà hôm y tôi cũng vi t đ c m t bài th :

*H t chi n tranh r i ph c ho ai
Đ i mong mòn m i tháng năm dài
L n l i thăm ch ng đi kh p ch n
Đ ng xa v n d m tr iu đôi vai
V ng thăm ch a tho n m th ng nh
Chia ly thêm n ng n i u hoài
L b c sa c đ i đen i
Th ng ng i thi u ph l m chông gai*

Xuân qua hè t i, th m thoát mà đã h n sáu năm tr i mang thân tù t i, nhìn nh ng hàng cây xoài, cây nhãn do chính tay mình tr ng đã đâm hoa k t trái, mà mình v n còn n i đây chúng tôi càng h i h n. Nh ng cu i cùng đ n gi a năm 81 thì h th tôi ra.

Tôi ph i m t ba b n ngày tr i m i t mi n Trung l n mò v đ n quê nhà. Nh ng ng i tài x xe đò, nh ng ng i buôn gánh bán b ng, bà già bán c m ... khi bi t tôi là tù đ c tha đ u t lòng quý m n mà giúp đ trên quăng đ ng qui h i c h ng. Lòng tôi nao nao. À thì ra lòng con ng i Vi t Nam v n còn đây ch không ph i đã b nhu m màu đ h t.

Đ c đ ng v , nhìn đâu cũng th y c nh u ám, ng i ng i đói khát, da m t ai cũng đen đúa x u xí. T đ ng l v đ n nhà g n ba cây s , tôi t h i sao hàng cây xanh t i ngày x a bây gi l i x xác qu nh hiu, không còn sinh khí nh v y.

Đ n nhà, con chó vàng x ra s a r i v y đuôi m ng r . Cha tôi l m kh m bụng g y mà ch y

ra đón con. Vợ và 2 đứa a nhợ tíu tít quợ n quít mà sao căn nhà coi bợ vợ ng vợ hợ n xợ a nhiợ u quá. Thì ra các em tôi đã lợ n lợợ t theo nhau vợợ t biên hợ t rợ i. Bà con xóm ngõ cũng đang tí p tí c âm thợ m ra đi mợ i ngày mợ t nhiợ u.

Tôi thợ n thợ ra vào trong căn nhà vợ ng hợ n tíợ ng cợợ i, lo lợợ ng nhợ con chim đã mợ t lợ n bợ tên, thợ y cành cây cong cũng sợ , nên dù có nhiợ u ngợợ i đợ nghợ đi vợợ t biên lợ m mà tôi chợ a biợ t tính sao. Tôi đã mợ t lợ n quyợ t đợ nh sai lợ m, lợ n này nợ u ra đi mà bợ bợ t thì chợ c là ợ tù lâu lợ m.

Rợ i tôi cũng phợ i ra đi mà thôi, nhợ ng phợ i mợ t đợ n 6 năm sau, vợ i bao lợ n thợ t bợ i vì bợ bãi, rợ i cợ gia đình tôi mợ i đợ n đợợ c bợ n bợ tợ do.

Hôm nay, nhợ ng ngợợ i bà con đợ n chung vui, có ông bợ n trợ Đình Đoan tíợ ng cho bài thợ "Đợ Ai":

*Ngợợ i ợ i có nhợ năm nao
Cái ngày tan tác ba đào thợợ ng đau
Đợ xem kợ kợ t trên tàu
Đợ o Guam phợ i đợ n đợ sợ u nhợ ai
Mênh mông vợ i nợ i u hoài
Theo tàu Thợợ ng Tín đợ a ngài vợ quợ
Gian nan khợ ợ i chợ ng nợ
Ai ngợ bóc lợ ch ợ chợ thợ m thợợ ng
Ra tù vợ i nợ i sợ u vợợ ng
Ngợợ c xuôi đợ n vợ tìm đợợ ng vợợ t biên
Trợ i cao cũng đợ kợ hợ n
Giúp ông tìm đợợ c đợ n mợ n tợ do
Thiên đàng kia vợ n còn chợ
Gia đình hợ nh phúc ợợ c mợ đã thành.
Hợ i em hợ i chợ hợ i anh
Xin cho tôi biợ t quợ danh cợ a ngài?*

Mợ c Đợ ng ợ New York có bài thợ "Ông Là ..." hoợ lợ i:

*Tôi còn nhợ chuyợ n năm xợ a.
Cái ngày tan tác nhợ vợ a hôm qua
Tuợ n duyên vợợ t sóng hợ i hà
Đợ a chàng chợ n sĩ rợ i xa quợ mình
Nhợ ng sau vì nghĩa vì tình
Nên đành chợ p nhợ n hy sinh trợ vợ
Bao nhiêu gian khợ chợ ng nợ
Dù cho bóc lợ ch ợ chợ thợ m thợợ ng
Cuợ c đợ i dậu bợ khôn lợợ ng
Bao đêm đợ t vợ tìm đợợ ng ra khợ i
Hình nhợ cũng thuợ n ý trợ i
Qua cợ n bợ cợ c đợ n thợ i thái lai
Ông là : bác Ngợ c chợ ai*

Đêm đen b i, tng lai đang ch

Mng vui hai ch t do

Gia đình đoàn t g c m đây r i

Ph i ! Gi c m đây r i. Gi c m này tôi đã ao c t 12 năm tr c, mong đ c đoàn t v i m i ng i trong gia đình. Đ n nay m i đ t đ c, và tôi đã ph i tr m t giá quá đ t.

H n 15 năm x Huê K trôi qua th t nhanh, bây gi mái tóc đã mu i nhi u h n tiêu, mà trên ch m đ u tóc đã đi ch i h t tr n nên tr c boong nh cái h t v t l n, tôi ng i vò đ u ng m nghĩ i thì mình đúng là i hi n g p lành, chung tình v i v con nên bây gi đ c v c ng nh cái trng m ng, con cái ngoan ngoãn.

Tôi tuy đ n mu n, nhng bi t thân bi t ph n mình, v chng c ráng làm ăn, nên nay cũng "đi xe h i, i nhà l u, nhà có TV t l nh đ c ; c m ăn ngày 3 b a, qu n áo m c c ngày" (just kidding). Giá mà h i đó không tr v, có khi mình đã l y m t cô v M, và nay thì cô ta đã xay mình nát ra nh cám, "tiêu điều n i mi n c c nh c" r i, mà v con mình cho đ n bây gi không bi t i n i nao.

Ng i ta nói trâu ch m u ng n c đ c, mà tôi sao i c đ c u ng s a t i th này ? Hoàng thiên đ i v i tôi nh v y nghĩ cũng là quá h u đ i.

M Ng c Phan, C p Nh t
2009/09